

dommer for bordenden. Her blev der heller ikke draget nogen konklusioner.

Men jeg synes da, det er interessant, hvis Venstre signalerer, at man gerne vil have det fremover, for det åbner nogle nye muligheder i den diskussion, vi har i Folketinget om undersøgelseskommissioner generelt. Jeg synes, det ville være spændende, hvis vi kunne få konklusionerne med igen. Det har vi haft mange betænkeligheder ved, ikke af politisk, men af retlig art, og jeg mener sådan set, at Venstre har delt de betænkeligheder. Jeg har lige kigget referatet igennem fra den ene af de to gange, Venstres formand selv har povet at være ordfører her i salen, for at se, om han overhovedet rejste dette meget centrale spørgsmål. Nej, det gjorde han ikke. Det var ikke det, der var problemet med dommerundersøgelser, det var, at der skulle være en dommer.

Så vil jeg i øvrigt spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvorfor formulerer man ikke denne kritik i et kort og klart sprog i form af et forslag til vedtagelse her i Folketinget i stedet for at komme med nogle forskellige, lidt håndplukkede og i øvrigt misvisende fejlцитater fra beretningen?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om information og dialog med færingerne, hvor jeg også lyttede mig til, at hr. Anders Fogh Rasmussen mente, at der bestemt var et stærkt grundlag for at kritisere den nuværende regering. Ser man på side 458 i kommissionsberetningen, fremgår det, at da den tidligere regering, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen sad centralt som økonomiminister, deltog, fik landsstyret ingen papirer. De fik ikke noget, der kunne danne grundlag for en sagsbehandling hos deres embedsmænd. De fik ikke noget, som deres økonomiske råd kunne give en vurdering af, og der står endda:

»De øvrige medlemmer af landsstyret« – bortset fra Atli Dam og Jógvan Sundstein – »blev derfor ikke orienteret, og der fandt følgende ingen drøftelse sted i landsstyret.«

Den daværende regering nægtede endda lagmanden og finansministeren at diskutere det med de øvrige regeringsmedlemmer på Færøerne. Og så fortsætter det:

»Der deltog heller ikke færøske embedsmænd i rejsen til København og i forhandlingerne med regeringen, i modsætning til de

senere forhandlinger mellem regeringen og landsstyret om løsning af bankproblemer den 1. februar 1993, den 28. maj 1993 og den 12. oktober 1993.«

Altså, der var langt ringere vilkår for færingerne under den regering, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen sad centralt som økonomiminister.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Når Venstre sammenligner finansministerens samtale med direktøren for Finanstilsynet den 22. april med tamilsagen, så kan jeg ikke lade være med at være opmærksom. Tamilsagen var meget alvorlig, den kostede som bekendt menneskeliv, og den dækkede Venstre over. Vi i SF vil bestemt ikke dække over noget tilsvarende. Problemet er, at jeg har meget, meget svært ved at se parallellen.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvad er det, der er galt? Er det galt, at det var den forkerte minister, der ringede? Skulle det ikke være finansministeren? Skulle det være ressortministeren? Eller var det selve indholdet af samtalen? Den gik som bekendt ud på, at finansministeren bad Finanstilsynet om at dispensere fra likviditetskravet, på baggrund af at Nationalbanken forsynede Færøbanken og Sjóvinnubanken med likviditet. Er det ulovligt, eller hvad er problemet?

Hr. Anders Fogh Rasmussen blandede dette spørgsmål sammen med en aftale mellem Finanstilsynet og Finansministeriet, der blev truffet meget senere og med et helt andet indhold. Jeg vil godt bede om, at hr. Anders Fogh Rasmusen ved besvarelsen holder disse to forløb adskilt.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg synes, det er ret stærkt at høre fru Pia Gjellerup hævde, at de citater, jeg har bragt fra beretningen her, skulle være løsevne og misvisende. Bare et enkelt eksempel; det står lysende klart på side 1082:

»Kommissionen finder det godt gjort, at der i maj 1993 er indgået en aftale mellem i hvert fald Finansministeriet på den ene side og tilsynet på den anden side om, at tilsynet ikke forud for de planlagte forhandlinger mellem regeringen og landsstyret den 28. maj 1993 skulle rette forespørgsel til Sjóvinnubankin og Føroya Banki om